

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2680/2019
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Самосталне аутопревозничке радње и трговине на велико грађевинским материјалом АА предузетник, ..., чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ, свих из ... и СЗР „Стаклоалупласт ДД“ ДД предузетник, ..., чији је заједнички пуномоћник Драгана Живковић, адвокат из ..., ради заштите од узнемиравања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7246/16 од 20.02.2019. године, у седници одржаној 04.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7246/16 од 20.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 375/16 од 13.07.2016. године, ставом првим изреке усвојен је захтев тужиоца и забрањено туженима да пролазе пешице и возилима преко катастарске парцеле број .. у површини од 5754 м², њива друге класе из листа непокретности број .. КО ..., било којим правцем, да на тој парцели остављају било које покретне ствари, као и да тужиоца на било који други начин узнемиравају у коришћењу те парцеле. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно на име трошкова поступка плате 64.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7246/16 од 20.02.2019. године, преиначена је првостепена пресуда и одбијен, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се забрани туженима пролаз пешице и возилима преко катастарске парцеле број .. у површини од 5754 м², њива друге класе уписане у лист непокретности број .. КО ..., било којим правцем и да на тој парцели остављају било какве покретне ствари, као и да тужиоца на било који други начин узнемиравају у коришћењу те парцеле, и обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка плати 71.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне премене материјалног права.

Испитујући побјигану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у стечајном поступку, који се водио над Друштвеним предузећем за производњу конфекције „Младост“ ... купио производну халу, објекат број 1, који се налази на кп. бр. .. КО ..., уписан у лист непокртности бр. .. КО Решењем Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокртности ... од 18.05.2015. године дозвољен је упис права коришћења у корист тужиоца са делом поседа 1/1 на кп. бр. .. и упис права својине на згради број 1, површине у габариту 1532 м², изграђеној на истој катастарској парцели, са досадашњег власника „Младост“ ..., тако да је према листу непокртности број .. КО ... у Б листу–подаци о носиоцу права на земљишту, уписано да је кп. бр. .. КО ... државна својина Републике Србије, а да право коришћења има тужилац са уделом 1/1. На истој, спорној кп. бр. .. КО ... налази се још један објекат, магацински простор, власништво тужене ГГ, који је уписан у лист непокртности и за који постоји одобрење за употребу. Тужени ББ и тужени ВВ су синови ГГ, а тужени СЗР „Стаклоалупласт ДД“ ДД, предузетник закупац магацинског простора. Тужени користе спорну парцелу, тако што пролазе преко ње, паркирају своја возила и имају контејнер, у који одлажу ђубре, а повремено остављају поједине покретне ствари, које уносе у магацин.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио захтев тужиоца, применом члана 42. Закона о основама својинскоправних односа, са образложењем да тужена ГГ, као власник објекта изграђеног на спорној парцели по самом закону би имала право коришћења земљишта које је потребно за редовну употребу тог објекта, међутим, да иста није уписана као корисник спорне парцеле и да није предложила извођење доказа вештачењем преко судског вештака геодетске и грађевинске струке, као и увиђај, којим доказним средствима би се утврдило који део ове парцеле је потребан за редовну употребу њеног објекта, док је у односу на остале тужене утврдио да су узнемирили тужиоца у коришћењу спорне парцеле, јер су преко исте прелазили, паркирали своја возила и да на спорној парцели имају контејнер у који одлажу ђубре и привремено остављају поједине покретне ствари које уносе у магацин.

Другостепени суд је, одлучујући о жалби тужених, преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован захтев тужиоца, применом члана 102., 104., 105., 106. Закона о планирању и изградњи и члана 14., 42. и 43. Закона о основама својинскоправних односа, са образложењем, да независно од извршеног уписа у лист непокртности да тужена ГГ има право сусвојине на спорној парцели, с обзиром да је власник другог објекта, који је изграђен на спорној парцели, сразмерно површини тог објекта, те да тужилац заштиту од узнемиравања не може да оствари ни у односу на тужену ГГ, ни у односу на остале тужене, који уз њену сагласност користе њен објекат, јер се не ради о трећим лицима, која сагласно члану 42. Закона о основама својинскоправних односа власника могу неосновано узнемирити, да би тужилац евентуално имао право на заштиту као сувласник по основу одредбе члана 43. Закона о основама својинскоправних односа у односу на тужене.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је одлучио другостепени суд када је преиначио првостепену одлуку и одбио, као неоснован захтев тужиоца, правилном применом материјалног права.

Чланом 3. ставом 1. Закона о основама својинскоправних односа, прописано је да власник има право да своју ствар држи, да је користи и да њоме располаже, у границама одређеним законом, док је ставом 2. истог члана прописано да је свако дужан да се уздржава од повреде права својине другог лица. Чланом 42. ставом 1. Истог закона прописано је да ако треће лице неосновано узнемирава власника и претпостављеног власника на други начин одузимањем ствари, власник, односно претпостављени власник, може тужбом захтевати да то узнемиравање престане.

Код утврђеног да је тужилац уписан као корисник са делом поседа 1/1 на спорној парцели, као и власник на згради број 1, изграђеној на истој парцели, да је на спорној парцели изграђен објекат који је власништво тужене ГГ, који је уписан у лист непокретности и за који постоји одобрење за употребу, то је правилан закључак другостепеног суда, да тужена ГГ, иако није уписана као корисник парцеле на којој је изграђен објекат који је њено власништво има право коришћења спорне парцеле у циљу успостављања јединства непокретности, правилном применом одредби Закона о планирању и изградњи. С обзиром да тужена ГГ има право коришћења спорне парцеле, иако није уписана као корисник исте, и да спорну парцелу користи, то је неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да га је тужена ГГ неосновано узнемиривала у коришћењу спорне парцеле, јер тужена ГГ није треће лице, па је с тога правилно одлучио другостепени суд када је применом члана 42. Закона о основама својинскоправних односа одбио, као неоснован захтев тужиоца. С обзром да остали тужени користе спорну парцелу уз сагласност ГГ, то је правилан закључак другостепеног суда да је неоснован захтев тужиоца и у односу на остале тужене.

Са напред наведених разлога неосновани су наводи ревизије о погрешеној примени материјалног права.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

С обзром да тужиоц није успео у поступку по ревизији, то је одбијен као неоснован његов захтев за накнаду трошкова по ревизији, са којих разлога је одлучено као у ству другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић